

простір : навч. посібник. Черкаси : Вид. від. ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2017. 84 с.

6. Ломачинська І. М. Професійна етика: Навч. посб. для дистанційного навчання / За наук. ред. В. І. Ярошовця. – К.: Університет “Україна”, 2005. – 227 с.

Андоній Анастасія Олександрівна,
курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: **Петрова Г.М.**
кандидат філософських наук,
доцент кафедри філософії права
та юридичної логіки

ФРЕНСІС ФУКУЯМА

Френсіс Фукуяма (27 жовтня 1952, Чикаго, США) – американський філософ, політичний економіст і публіцист японського походження.

Френсіс Фукуяма обіймає посаду старшого наукового співробітника Інституту міжнародних досліджень Фрімена Споля, є директором Центру демократії, розвитку та верховенства права Стенфордського університету, а також почесним професором Департаменту політичних наук.

Фукуяма написав багато робіт, що стосуються питань демократизації і міжнародної політичної економіки. Його книга «Кінець історії і остання людина», опублікована в 1992 році, була перекладена на більш ніж 20 мов світу і викликала широкий резонанс в науковому середовищі і засобах масової інформації. Його остання книга - «Політичний порядок і політичний занепад від промислової революції до глобалізації демократії» була видана в жовтні 2014 року.

Френсіс Фукуяма отримав ступінь бакалавра мистецтв в антиковеденні в Корнельського університету, де вивчав політичну філософію під керівництвом Аллана Блума. У 1981 році він отримав ступінь доктора філософії політології в Гарварді. У 1979 році (потім в 1983-1989 і 1995-1996 роках), він приєднався до стратегічного дослідницького центру RAND Corporation - одного з найстаріших «мозкових центрів» США. Працював у Державному департаменті США. Після цього він обіймав посаду професора політології в Школі державної політики при університеті Джорджа Мейсона в період з 1996 по 2000 рік. З 2001 до 2010 року він був професором міжнародної політичної економіки і директором Міжнародної програми розвитку в Школі передових міжнародних досліджень Університету Джона Гопкінса у Вашингтоні. У 2001-2004 роках - член президентської ради США з біоетики.

У 2005 році Френсіс Фукуяма пішов з консервативних журналів Foreign Affairs, National Interest і почав видавати власний журнал American Interest, де донині є головою редакторської колегії.

Фукуяма - почесний доктор Коледжу Штату Коннектикут, Коледжу Доан, університетів Doshisha (Японія), Kansai University (Японія) і Aarhus University (Данія), член американської Асоціації політичної науки, Ради з міжнародних відносин, Тихоокеанського Ради з міжнародної політики і організації «Глобальна ділова мережа », постійний консультант корпорації RAND.

Статті Френсіса Фукуяма про політику виділяють серед багатьох інших. На прикладі можна зазначити статтю для American Purpose, де філософ аналізує причини кризи лібералізму як політичної моделі управління і пояснює його переваги. Він зазначає, що нинішня криза лібералізму не є новою. Так, з моменту свого винаходу в XVII столітті лібералізму неодноразово закидали виклик комунітаристи справа і прогресивні егалітаристи зліва. На думку філософа, правильно зрозумілий лібералізм повністю сумісний з комунітаристськими імпульсами і є основою розквіту глибоких та різноманітних форм громадянського суспільства. Проблема лібералізму в тому, що він працює повільно, обдумуючи і знаходячи компроміс, і ніколи не досягає своєї мети громадської або соціальної справедливості тією мірою, як того хотілося б їхнім прихильникам. Але важко зрозуміти, підкреслює вчений, як відмова від ліберальних цінностей призведе в довгостроковій перспективі до чого-небудь, крім посилення соціальних конфліктів і, зрештою, до повернення насильства як засобу вирішення розбіжностей.

Френсіс Фукуяма досить уважно стежить і за подіями в Україні ще з часів Помаранчевої революції. У вересні 2013 року, за два місяці до Євромайдана, він був у Києві і під час однієї зі своїх лекцій з глибоким розчаруванням говорив про провал демократичних перетворень в Україні, наслідком яких стало президентство Віктора Януковича. «Українці один раз вже здивували світ своїм прагненням змін в 2004 році, а коли трапився провал, вони здивували світ ще раз в 2014 році. В цьому сенсі, це величезний потенціал, який тепер потрібно направити на те, щоб змусити чиновників і політиків працювати як єдина політична система» (з інтерв'ю Мустафі Найєму). В серпні 2014 року, після Революції гідності, філософ відзначив: «В першу чергу, я був вражений тим, що громадянське суспільство в Україні не здалось після провалу Помаранчевої революції. Ви зберегли і посилили свою здатність до самоорганізації і наданню тиску на владу. Люди в країні не втратили прагнення до кращої влади».